

Bilag II.

Arbejderforsikrings-Raadet.

København B., den 16. Januar 1923.

Ved Skrivelse af 18. f. M. har det høje Ministerium anmodet Raadet om at ville afgive Indstilling angaaende Spørgsmaalet om Opretholdelse af et særligt Organ (Statens Ulykkesforsikring) til at træffe de Foranstaltninger, som ifølge Ulykkesforsikringsloven paahviler Staten som Arbejdsgiver.

Saaledes foranlediget skal Raadet tillade sig at udtale, at for saa vidt angaar de Foranstaltninger, som efter Ulykkesforsikringsloven paahviler Staten som Arbejdsgiver, anser Raadet det absolut for ønskeligt, at der opretholdes et Centralorgan af den omhandlede Art.

Blandt de Omstændigheder, der især taler herfor, skal man navnlig fremhæve Ønskeligheden af, at der med Hensyn til Ordningen af alle de af Ulykkesforsikringsloven opstaaende Spørgsmaal, der ikke sorterer under Arbejderforsikrings-Raadet, saasom Udbetaling af Dagpenge og Dækning af Udgifter til Proteser og særlig Lægehjælp m. v., tilvejebringes Ensartethed, samt Hensynet til de atteststedende Læger.

Raadet finder fremdeles Anledning til at henlede Opmærksomheden paa, at der blandt Kommunerne, der ej heller har nogen Pligt til at afgive deres Risiko efter Loven, har vist sig Trang til Centralisation med Hensyn til Administrationen af de Kommunerne ved Ulykkesforsikringsloven paalagte Opgaver, idet saavel Flertallet af Land- som Amtskommuner har sluttet sig sammen i de af Indenrigsministeren anerkendte „Landkommunernes Ulykkesforsikring“ og „Amtskommunernes Ulykkesforsikringsforening“, medens et større Antal Bykommuner i den seneste Tid har arrangeret sig paa anden Vis i et vist Fællesskab.

Man skal sluttelig udtale, at Raadet maatte anse det for uheldigt, om Administrationen af de Statens Ulykkesforsikring ved forskellige kongelige Anordninger særlig paalagte Opgaver, der falder udenfor Ulykkesforsikringsloven, henlægges til Varetagelse hos de enkelte Grene af Administrationen.

Philipsen.

Axel Birkmose.

Indenrigsministeriet.

156

Indenrigsministeriet. København, den 9. Marts 1923.

Efter de gennem indeværende Finansaar gjorte Erfaringer med Hensyn til Størrelsen af de Beløb, der af Statens Ulykkesforsikring udbetales som Erstatninger m. v., maa det antages, at det hertil paa Finanslovsforslaget for Finansaaret 1923—24 anslaaede Beløb, 250 000 Kr., ikke i sin Helhed vil komme til Anvendelse. Ministeriet mener derfor at kunne stille Forslag om, at det nævnte Beløb nedsættes med 30 000 Kr. samt yderligere med et Beløb af 6 000 Kr., der paa Grund af Indskrænkninger vil kunne forventes besparet paa Administrationsudgifterne. De nævnte Udgifter til Ulykkesforsikringens Administration har ikke været opført særskilt paa selve Finanslovsforslaget under Hensyn til, at man ikke ved at optage Honorarerne m. v. paa Forslaget vilde foregribe Afgørelsen af selve Spørgsmaalet om Statens Ulykkesforsikrings Virksomhed, der har været Genstand for Drøftelse i Lønningsraadet og i Finansudvalget.